

Boud

De schilder legde zijn kwast neer en antwoordde vinnig: “Dat is een runderbout.”

Wij vroegen dan de schilder: “Waartoe dient een runderbout?”

De schilder keek ons aan en was zeker geringschattend met zijn blik. Het bleek ook uit zijn woorden. “Een runderbout, samen met een runderschroef, wordt gebruikt om de diverse onderdelen van het rund bijeen te houden. Waren er geen runderbouts, zouden alle runderen in onderdelen los in de wei liggen.”

Daar had de schilder een goed punt. Dat zeiden wij hem ook, in de hoop die geringschattende blik uit zijn ogen te krijgen. Wij hielden niet van zulke blikken. Om het gesprek dan definitief over een andere boeg te krijgen, merkten wij op dat hij een fenomenale runderbout geschilderd had.

“Gelukkig,” knikte de schilder tevreden, “dat jullie in elk geval niet blind zijn.”

Daar waren wij ook gelukkig mee. Het leven is nogal onzichtbaar als je het niet dagelijks kunt zien. Om ons geluk in de vorm van opluchting tentoon te spreiden, nodigden wij de schilder uit voor een maaltijd bij ons thuis.

“Wat kookt u?” vroeg de schilder, op zijn hoede.

“Wel, runderbout,” bekenden wij aarzelend, “en die koken wij niet, wij braden.”

“Nee,” meende de schilder, “een andere keer misschien.”

“Wij braden in reuzel,” probeerden wij nog een keer, zonder veel vertrouwen trouwens.

“Stuurt u maar een stukje over de post,” besloot de schilder en vatte zijn nog natte kwast weer op.